

Vi har jo diskuteret Tjetjenispørgsmålet ved flere lejligheder her i Folketinget inden for de seneste år. Alligevel sker der jo hele tiden nyt. Desværre er det ikke godt nyt, der er sket siden sidste gang, vi debatterede Tjetjenien her i Folketingssalen.

Vi har oplevet flere valghandlinger i Tjetjenien, som mildest talt ikke vidner om frie valg, men derimod om det, jeg vil kalde påtvungne valg af Rusland inklusive diverse kandidater.

På den baggrund er det vanskeligt at være optimistisk i forhold til at nå det, som alle jo også her i debatten har været enige om er løsningen, nemlig en politisk løsning af den konflikt, som vi nu har set gennem årene.

Der kan ikke gøres andet end at opfordre først og fremmest russerne til at ophøre med de helt unacceptable krænkelse af menneskerettighederne, som finder sted i Tjetjenien, og at tjetjernerne også opfordres til at stoppe de selvmordsbombeaktioner, som har fundet sted i Rusland. Begge dele er med til forhindre, at vi når en politisk løsning.

Kl. 16.30

Der, hvor vi fra dansk side og fra dansk side i international sammenhæng gennem EU, Euro-parådet, OSCE osv. først og fremmest kan udøve pres, som også vil kunne virke til fordel for det, der er en løsning, nemlig en politisk løsning, vil først og fremmest være over for Rusland, som sidder med de kort på hånden, der skal spilles ud, for at vi når videre for at få en politisk løsning. Det er her, ansvaret er størst, som vi ser det fra Kristendemokraternes side, og det er derfor, at det også er vigtigt, at der fra talerstolen i dag lyder en kraftig fordømmelse af den russiske fremfærd i Tjetjenien, som den foregår.

I forhold til forslag til vedtagelse, som er fremsat her i Folketinget i dag, er der foreløbig fremsat to: et af SF og Enhedslisten på forespørgernes vegne, som siger mange udmærkede ting også i mere klar tekst, og et forslag til vedtagelse, som er fremsat af fru Hanne Severinsen på vegne af partier, der repræsenterer et flertal i Folketinget.

Det forslag kan vi godt støtte fra Kristendemokraternes side. Det kommer til afstemning først. Jeg vil dog sige, at det jo unægtelig er et noget afdæmpet sprogbrug, forslaget er ført i, og også et sprogbrug, som vi gerne havde set opstrammet, men af forskellige grund nåede vi det ikke. Det er også grunden til, at vi ikke er medforslagsstillere på det forslag til vedtagelse, som blev fremsat af fru Hanne Severinsen m.fl.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er, fordi jeg godt vil have hr. Jann Sjursen til at opklare det, som vi ikke har kunnet få opklaret i løbet af dagen.

Når hr. Jann Sjursen nu har besluttet sig for at ville stemme for det der forslag, hvor vi andre altså er landet på, at det er så vrøvlet, at vi er nødt til at stemme imod det – det er ikke bare det, det er vagt; det er simpelt hen uigennemskueligt – kan det være, at hr. Jann Sjursen kan forklare den sidste sætning. Hvem er det, man henvender sig til, når man opfordrer tjetjernerne til at tage afstand fra alle former for terrorisme? Hvem er adressaten i den henvendelse, som hr. Jann Sjursen nu er parat til at stemme for?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg er da først og fremmest glad for, at fru Margrete Auken tillægger mig så store evner, at jeg skulle kunne udlægge teksten helt præcist efter den debat, vi nu har haft.

Der kan for så vidt være flere adressater i forhold til sådan en opfordring, for det er jo netop, som også det fremgik af udenrigsministerens besvarelse af forespørgslen, et spørgsmål om at tage afstand fra alle former for terrorisme, uanset hvem den bliver udøvet af. I den forstand mener jeg ikke, at der er tale om, at det er én bestemt adressat, der er tale om i den her sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jamen altså undskyld, jeg vil gerne sige meget, meget pæne ting til hr. Jann Sjursen. Da jeg kunne forstå, at han havde været gennem en overvejelse, som havde fået ham til at støtte forslaget, kunne det jo være, at han kunne levere mig den forklaring, som jeg ikke har kunnet få fra de andre ordførere. Det har jo vitterligt strittet i så mange retninger og været viklet ind i det vrøvl, at man sagde til terroristerne, at nu skulle de slå sig selv over fingrene.

Er det Kadyrov, der menes her? Eller er det Sakajev og Maskhadov? Når det er lidt vigtigt at få det at vide, er det jo, fordi vi skal høre, om den danske regering og med den altså et flertal i Folketinget nu er kommet derhen, at de ikke tager de tilkendegivelser, der tidligere er kommet til Maskhadov og hans folk, alvorligt, og at de nu skal komme en gang til.